

32000R1980

L 237/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

21.9.2000

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1980/2000 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 17 lipca 2000 r.
w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego artykuł 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem rozporządzenia Rady (EWG) nr 880/92 z dnia 23 marca 1992 w sprawie programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego ⁽⁴⁾ było ustanowienie dobrowolnego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego, które miałyby promować produkty wywierające ograniczony wpływ na środowisko w ciągu całego cyklu życia, a także udostępnienie konsumentom dokładnych, rzetelnych i naukowo uzasadnionych informacji o wpływie produktów na środowisko.
- (2) Artykuł 18 rozporządzenia (EWG) nr 880/92 stanowi, iż w ciągu pięciu lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia w sprawie programu Komisja podda go rewizji w świetle doświadczeń z okresu jego funkcjonowania, jak również przedstawi propozycje wszelkich stosownych zmian treści rozporządzenia.
- (3) Doświadczenia z okresu wdrażania rozporządzenia wskazują na potrzebę poprawy programu w celu zwiększenia efektywności, ulepszenia planowania i usprawnienia jego funkcjonowania.
- (4) Dz.U. C 114 z 12.4.1997, str. 9 i Dz.U. C 64 z 6.3.1999, str. 14.
- (5) Dz.U. C 296 z 29.9.1997, str. 77.
- (6) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 13 maja 1998 r. (Dz.U. C 167 z 1.6.1998, str. 118), potwierdzona w dniu 6 maja 1999 r., wspólne stanowisko Rady z dnia 11 listopada 1999 r. (Dz.U. C 25 z 28.1.2000, str. 1) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 29 czerwca 2000 r.
- (7) Dz.U. L 99 z 11.4.1992, str. 1.
- (8) Podstawowe cele dobrowolnego i selektywnego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego są aktualne. W szczególności program ten powinien zapewnić konsumentom informacje o produktach, których pełen cykl życia ma ograniczony negatywny wpływ na środowisko, jak również o oddziaływaniu oznakowanych produktów na środowisko.
- (9) W celu uzyskania powszechnego poparcia dla programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego niezbędne jest, aby organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska oraz organizacje konsumenckie odgrywały istotną rolę i aktywnie angażowały się w proces opracowywania i ustalania kryteriów przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego.
- (10) Niezbędne jest wyjaśnienie konsumentom, że oznakowanie ekologiczne wyróżnia produkty, których stosowanie, w porównaniu z innymi produktami należącymi do tej samej grupy, potencjalnie ogranicza szkodliwy wpływ na środowisko, bez uszczerbku dla wspólnotowych regulacji prawnych dotyczących produktów i regulacji prawnych poszczególnych krajów.
- (11) Program powinien obejmować produkty i te informacje, które mówią o wpływie produktu na środowisko, znajdujące się w sferze zainteresowania zarówno rynku wewnętrznego, jak i ochrony środowiska. Dla celów niniejszego rozporządzenia pojęcie produktu obejmuje również usługi.
- (12) W celu zapewnienia zgodności ze zmieniającymi się odpowiednimi normami międzynarodowymi należy w świetle postępu naukowego i technicznego, jak również doświadczeń w tej dziedzinie, zaktualizować procedury i metody ustalania kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego.
- (13) Aby ułatwić jednolite i skuteczne wdrażanie programu, należy szczegółowo określić zasady ustalania kryteriów wyboru produktów do przyznania im oznakowania ekologicznego.
- (14) Oznakowanie ekologiczne powinno zawierać proste, dokładne, rzetelne i naukowo potwierdzone informacje na temat zasadniczych zagadnień z dziedziny ochrony środowiska, branych pod uwagę przy przyznawaniu oznakowania ekologicznego, aby zapewnić konsumentom możliwość dokonania świadomego wyboru.

- (11) Na różnych etapach procesu przyznawania oznakowania ekologicznego należy zapewnić efektywne wykorzystanie zasobów naturalnych i wysoki poziom ochrony środowiska.
- (12) Niezbędne jest umieszczenie na oznakowaniu dodatkowych informacji uzasadniających przyznanie produktowi oznakowania ekologicznego, by pomóc konsumentom w lepszym zrozumieniu znaczenia tego wyróżnienia.
- (13) Program przyznawania oznakowania ekologicznego powinien być w dłuższej perspektywie w przeważającej części samofinansujący się. Wysokość opłat wnoszonych przez Państwa Członkowskie na ten cel nie powinna się zwiększać.
- (14) W celu zapewnienia efektywnego i niezależnego wdrażania programu niezbędne jest powierzenie zadań związanych z udziałem w ustalaniu i przeglądzie kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego, jak również z oceną i weryfikacją wymogów, właściwemu organowi tj. Komitetowi Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego (EUEB). W skład EUEB powinny wejść właściwe organy, uprzednio wyznaczone przez Państwa Członkowskie na mocy art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 880/92 oraz Forum Konsultacyjne, które zapewni równy udział wszystkim bezpośrednio zainteresowanym stronom.
- (15) Niezbędne jest zapewnienie zgodności i koordynacji programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego z priorytetami wspólnotowej polityki ochrony środowiska i z innymi programami etykietowania lub certyfikacji jakości we Wspólnocie, takimi jak ustalone w treści dyrektywy Rady 92/75/EWG z dnia 22 września 1992 w sprawie wskazywania, poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez urządzenia gospodarstwa domowego⁽¹⁾ oraz w treści rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych⁽²⁾.
- (16) Z uwagi na to, że program, o którym mowa, funkcjonuje obok innych programów oznakowania ekologicznego w Państwach Członkowskich, które mogą być stosowane również w przyszłości, należy ustalić odpowiednie przepisy prawne zapewniające koordynację programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego z innymi programami oznakowania ekologicznego stosowanymi we Wspólnocie, dla promocji wspólnych celów zrównoważonej konsumpcji.
- (17) Niezbędne jest zagwarantowanie przejrzystości wdrażania programu i zapewnienie zgodności z odpowiednimi normami międzynarodowymi w celu ułatwienia dostępu do programu i uczestnictwa w nim producentom i eksporterom z krajów niebędących członkami Wspólnoty.

- (18) Środki niezbędne do realizacji przepisów niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z postanowieniami decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanym Komisji⁽³⁾.
- (19) W celu wprowadzenia w najskuteczniejszy sposób niezbędnych zrewidowanych przepisów, z przyczyn podanych wyżej, należy zastąpić treść rozporządzenia (EWG) nr 880/92 treścią niniejszego rozporządzenia. Odpowiednie przepisy przejściowe zapewnią kontynuację i płynne przejście od realizacji przepisów rozporządzenia (EWG) nr 880/92 do realizacji przepisów niniejszego rozporządzenia.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cele i założenia

1. Celem programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego (zwanego dalej programem) jest promowanie produktów, które mają potencjalnie ograniczony szkodliwy wpływ na środowisko w porównaniu z innymi produktami z tej samej grupy produktów, przyczyniając się w ten sposób do efektywnego wykorzystania zasobów naturalnych i wysokiego poziomu ochrony środowiska. Cel ten jest realizowany poprzez zapewnienie konsumentom wskazówek oraz dokładnych, rzetelnych i naukowo potwierdzonych informacji na temat tych produktów.

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- termin „produkt” obejmuje wszelkie towary lub usługi,
 - termin „konsument” obejmuje kupujących towary lub usługi w związku z wykonywanym zawodem.
2. Wpływ na środowisko ustalany jest na podstawie badania interakcji produktu ze środowiskiem, włącznie ze zużyciem energii i zasobów naturalnych w ciągu całego cyklu życia produktu.
3. Uczestnictwo w programie ma miejsce bez naruszania wymogów prawnych Wspólnoty bądź poszczególnych państw, w szczególności w sprawie ochrony środowiska, w odniesieniu do poszczególnych etapów cyklu życia odpowiednio produktu lub usługi.
4. Wdrażanie programu odbywa się zgodnie z postanowieniami traktatów, włącznie z zasadą ostrożności, ze środkami przyjętymi w celu jej realizacji oraz wspólnotową polityką ochrony środowiska, określoną we wspólnotowym programie polityki i działań w odniesieniu do środowiska i trwałego rozwoju (piąty program działań) ustanowionego rezolucją z dnia 1 lutego 1993 r.⁽⁴⁾ Należy je koordynować z innymi uzgodnieniami dotyczącymi etykietowania lub certyfikacji jakości oraz programami, w szczególności takimi, jak: system wspólnotowych oznakowań określających zużycie energii, ustanowiony dyrektywą 92/75/EWG i system rolnictwa ekologicznego, ustanowiony rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 13.10.1992, str. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/1999 (Dz.U. L 222 z 24.8.1999, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 138 z 17.5.1993, str. 1.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Wspólnotowe oznakowanie ekologiczne może być przyznawane produktom dostępnym na obszarze Wspólnoty Europejskiej odpowiadającym podstawowym wymogom środowiskowym, o których mowa w art. 3, oraz kryteriom oznakowania ekologicznego określonym w art. 4. Kryteria oznakowania ekologicznego ustala się dla grupy produktów.

Przez grupę produktów rozumie się wszelkie towary lub usługi spełniające podobne funkcje, będące odpowiednikami, jeśli chodzi o zastosowanie, i stanowiącymi taką grupę w odbiorze konsumentów.

2. Aby wziąć udział w programie, grupa produktów powinna spełniać następujące warunki:

- a) musi reprezentować znaczny wolumen sprzedaży i handlu na rynku wewnętrznym;
- b) co najmniej jeden etap życia produktu musi mieć znaczny wpływ na środowisko w skali globalnej lub regionalnej, i/lub ze względów ogólnoprzyrodniczych;
- c) musi mieć znaczny potencjał oddziaływania na poprawę ochrony środowiska poprzez wybór dokonany przez konsumentów, jak również powinien stanowić motywację dla producentów lub podmiotów świadczących usługi do stawiania się bardziej konkurencyjnymi poprzez oferowanie produktów kwalifikujących się do przyznania im oznakowania ekologicznego; oraz
- d) znaczna część jego wolumenu sprzedaży musi być sprzedawana do celów ostatecznego użycia lub wykorzystania.

3. W celu zapewnienia optymalnego potencjału oddziaływania oznakowania ekologicznego na poprawę ochrony środowiska, przy odpowiedniej zmianie kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego, grupa produktów może zostać podzielona na podgrupy, jeśli wymagają tego właściwości produktów.

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego mające zastosowanie do podgrup poszczególnych grup produktów, ustanowione tym samym dokumentem i opublikowane zgodnie z treścią art. 6 ust. 5, są stosowane, począwszy od tego samego dnia.

4. Oznakowanie ekologiczne nie może być przyznawane substancjom i preparatom sklasyfikowanym jako bardzo toksyczne, toksyczne, niebezpieczne dla środowiska, rakotwórcze, toksyczne dla procesów rozmnażania się lub mutagenne w rozumieniu przepisów dyrektywy Rady 67/548/EWG⁽¹⁾ lub dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, ani produktom, przy których wytwarzaniu stosuje się procesy mogące stanowić znaczne zagrożenie dla człowieka i/lub środowiska, lub które w procesie ich normalnego użytkowania mogą być szkodliwe dla konsumenta.

5. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do produktów spożywczych, napojów, produktów farmaceutycznych ani

⁽¹⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 199 z 30.7.1999, str. 57).

⁽²⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, str. 1.

wyrobów medycznych w rozumieniu dyrektywy Rady 93/42/EWG⁽³⁾, które to produkty przeznaczone są tylko do użytku profesjonalnego lub muszą być przepisane przez specjalistów medycznych lub używane pod ich nadzorem.

Artykuł 3

Wymogi środowiskowe

1. Oznakowanie ekologiczne może być przyznane produktowi, którego właściwości umożliwiają znaczne przyczynienie się do ulepszeń mających związek z zasadniczymi aspektami środowiskowymi i związane są z celami i założeniami określonymi w treści art. 1. Zagadnienia te określane są w świetle wskaźników określonych w treści załącznika I. Muszą one spełniać wymogi metodologiczne określone w załączniku II.

2. Obowiązują następujące przepisy:

- a) w ocenie ulepszeń należy zwrócić uwagę na środowiskowy bilans netto korzyści i szkód dla środowiska, włącznie z zagadnieniami bezpieczeństwa i higieny, związanymi z przystosowaniem na poszczególnych etapach życia danych produktów. W procesie oceny należy również wziąć pod uwagę ewentualne korzyści dla środowiska związane z użytkowaniem danych produktów;
- b) zasadnicze aspekty środowiskowe określa się poprzez identyfikację kategorii oddziaływania na środowisko, w których ramach badany produkt oddziałuje najbardziej z perspektywy cyklu swego życia. Spośród tych aspektów należy wyszczególnić te, dla których istnieje znaczna możliwość poprawy;
- c) etap cyklu życia produktu poprzedzający jego produkcję obejmuje wydobycie lub produkcję i przetworzenie surowców, jak również produkcję energii. Aspekty te brane są pod uwagę na tyle, na ile jest to możliwe z technicznego punktu widzenia.

Artykuł 4

Wymogi dotyczące oceny i weryfikacji kryteriów

1. Szczegółowe kryteria dotyczące oznakowania ekologicznego są ustalane dla poszczególnych grup produktów. Kryteria te określają wymogi dla każdego z zasadniczych aspektów środowiskowych, o których mowa w art. 3, które produkt musi spełniać, aby wzięto go pod uwagę przy rozpatrywaniu przyznawania oznakowania ekologicznego, włącznie z wymogami dotyczącymi przydatności danego produktu w zaspokajaniu potrzeb konsumentów.

2. Kryteria zapewniają podstawę wyboru według poniższych zasad:

- a) w okresie stosowania kryteriów perspektywy penetracji rynkowej produktu we Wspólnocie są wystarczające do tego, aby oddziaływać na poprawę środowiska poprzez wybór konsumentów;
- b) selektywność kryteriów bierze pod uwagę techniczną i ekonomiczną możliwość dokonania niezbędnych adaptacji spełniających te kryteria w rozsądnym okresie czasu;

⁽³⁾ Dz.U. L 169 z 12.7.1993, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 331 z 7.12.1998, str. 1).

c) selektywność kryteriów określana jest w sposób umożliwiający osiągnięcie maksymalnych możliwości poprawy środowiska.

3. Wymogi oceny zgodności poszczególnych produktów z kryteriami przyznawania oznakowania ekologicznego, jak również wymogi weryfikacji warunków ich używania określonych w art. 9 ust. 1 ustala się dla każdej grupy produktów wraz z kryteriami przyznawania oznakowania ekologicznego.

4. Okres stosowania kryteriów, jak również wymogi oceny i weryfikacji, określone są dla każdej grupy produktów w obrębie każdej grupy kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego.

Ponowny przegląd kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego oraz wymogów oceny i weryfikacji, dotyczącej tych kryteriów, ma miejsce w odpowiednim czasie przed zakończeniem okresu obowiązywania kryteriów określonych dla każdej grupy produktów. Rezultatem rewizji jest wniosek o przedłużenie, wycofanie lub rewizję.

Artykuł 5

Plan prac

Zgodnie z celami i założeniami, o których mowa w art. 1, plan prac związanych z przyznawaniem wspólnotowych oznakowań ekologicznych jest opracowany przez Komisję w ciągu jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, po uprzedniej konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego (zwanym dalej EUEB) przewidzianym w art. 13 zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17. Plan zawiera strategię rozwoju programu, która powinna określać na okres kolejnych trzech lat:

- cele poprawy stanu środowiska oraz penetracji rynku, których osiągnięcie planowane jest poprzez realizację programu,
- otwartą listę grup produktów, które zostaną uznane za priorytetowe w działaniach wspólnotowych,
- plany koordynacji i współpracy pomiędzy programem, o którym mowa, a innymi programami przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego w Państwach Członkowskich.

W planie prac należy zwrócić szczególną uwagę na rozwój wspólnych działań mających na celu promowanie produktów, którym przyznano wspólnotowe oznakowanie ekologiczne, oraz na stworzenie mechanizmów wymiany informacji na temat istniejących obecnie i w przyszłości grup produktów na poziomie krajowym i Unii Europejskiej.

Plan prac zapewnia również środki służące do wdrożenia strategii oraz sposoby planowanego finansowania programu.

Określa on także w sposób ogólny usługi, do których program nie ma zastosowania, mając na względzie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady, dopuszczające dobrowolny udział organizacji w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego (EMAS).

Plan pracy należy okresowo poddawać przeglądowi. Pierwszy przegląd planu obejmuje sprawozdanie na temat sposobu, w jaki

wdrożone zostały plany koordynacji i współpracy pomiędzy programem wspólnotowym, o którym mowa, a krajowymi programami przyznawania oznakowań ekologicznych.

Artykuł 6

Procedury ustanawiania kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego

1. Warunki przyznawania oznakowania ekologicznego należy zdefiniować dla poszczególnych grup produktów.

Szczegółowe kryteria ekologiczne dla każdej grupy produktów oraz poszczególne okresy, w których będą one stosowane, ustanawiane są w trybie art. 17, po uprzedniej konsultacji z EUEB.

2. Komisja uruchamia procedurę z własnej inicjatywy lub na wniosek EUEB. Komisja udziela EUEB upoważnienia na rozwijanie i okresowy przegląd kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego, jak również wymogów oceny i weryfikacji związanych z tymi kryteriami dotyczącymi grup produktów, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie. Upoważnienie określa ostateczny termin zakończenia tych prac.

Sporządzając upoważnienie, Komisja bierze pod uwagę:

- plan prac ustanowiony w art. 5,
- wymogi metodologiczne określone w treści załącznika II.

3. Na podstawie upoważnienia EUEB sporządza projekt kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego w odniesieniu do grupy produktów oraz wymogów oceny i weryfikacji odnoszących się do tych kryteriów, jak określono w art. 4 i załączniku IV, uwzględniając wyniki studium wykonalności i badania rynku, okoliczności cyklu życia, a także analizę ulepszeń, określonych w załączniku II.

4. Komisja jest informowana o projekcie kryteriów określonych w ust. 3. Komisja decyduje, czy upoważnienie:

- zostało zrealizowane, a projekt kryteriów może być przedstawiony komitetowi regulacyjnemu zgodnie z art. 17, czy też
- nie zostało zrealizowane. W tym przypadku EUEB kontynuuje pracę nad projektem kryteriów.

5. Komisja publikuje kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego, jak również ich uaktualnienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* (seria L).

Artykuł 7

Przyznawanie oznakowania ekologicznego

1. Wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego mogą być składane przez producentów, importerów, podmioty świadczące usługi, sprzedawców hurtowych i detalicznych. Dwa ostatnie podmioty mogą składać wnioski dotyczące wyłącznie produktów wprowadzanych na rynek pod własnymi markami handlowymi.

2. Wniosek może dotyczyć produktu wprowadzanego na rynek pod jedną lub wieloma markami handlowymi. Składanie nowego wniosku nie jest konieczne w przypadku zmian właściwości produktu, jeśli produkt w dalszym ciągu spełnia wymagane kryteria. Należy jednak informować właściwe organy o istotnych zmianach właściwości produktu.

3. Wniosek należy przedstawić właściwym organom według poniższego schematu:

- a) jeśli produkt pochodzi z jednego Państwa Członkowskiego — wniosek należy przedstawić właściwym organom tego państwa;
- b) jeśli produkt pochodzi w tej samej postaci z kilku Państw Członkowskich — wniosek może być przedłożony właściwym organom jednego z tych państw. W takim przypadku przy rozpatrywaniu wniosku organy te konsultują się z właściwymi organami pozostałych Państw Członkowskich, o których mowa;
- c) jeśli produkt pochodzi spoza obszaru Wspólnoty — wniosek przedstawiany jest właściwym organom któregośkolwiek z Państw Członkowskich, na których terenie produkt został lub zostanie wprowadzony do obrotu.

4. Właściwy organ przyjmujący wniosek podejmuje decyzję o przyznaniu oznakowania ekologicznego po wykonaniu następujących czynności:

- a) sprawdzenia, czy produkt spełnia kryteria opublikowane na mocy art. 6 ust. 5;
- b) sprawdzenia, czy wniosek spełnia wymogi oceny i weryfikacji; oraz
- c) konsultacji z właściwymi organami, gdy to konieczne na mocy ust. 3.

5. W przypadku gdy kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego wymagają, aby obiekty produkcyjne spełniały określone wymogi, wymogi te muszą być spełniane przez wszystkie obiekty, w których produkt jest wytwarzany.

6. Właściwe organy uznają testy i weryfikacje wykonane przez podmioty akredytowane na mocy norm serii EN 45000 lub ich międzynarodowych odpowiedników. Właściwe organy współpracują ze sobą w celu zapewnienia efektywnego i spójnego wdrażania procedur oceny i weryfikacji.

Artykuł 8

Oznakowanie ekologiczne

Forma oznakowania ekologicznego musi być zgodna z treścią załącznika III. Specyfikacje informacji dotyczących wpływu na środowisko, odpowiednio dla poszczególnych grup produktów, a także przedstawienia tych informacji na oznakowaniu ekologicznym, zostaną ujęte w kryteriach ustalonych zgodnie z art. 6. Informacje te muszą być każdorazowo czytelne i zrozumiałe.

Przed dniem 24 września 2005 r. Komisja skonsultuje się ze związkami konsumentów w poszczególnych krajach, reprezentowanymi w Komitecie Konsumentów ustanowionym decyzją Komisji 95/260/WE⁽¹⁾, w celu oceny efektywności zaspokajania zapotrzebowania konsumentów na informacje przez oznakowanie ekologiczne oraz informacje dodatkowe. Na podstawie wyników przeprowadzonej oceny Komisja wprowadzi, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, wszelkie niezbędne zmiany dotyczące informacji, które mają być umieszczane na oznakowaniu ekologicznym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 13.7.1995, str. 37.

Artykuł 9

Warunki stosowania

1. Właściwe organy zawierają umowę z podmiotem ubiegającym się o przyznanie oznakowania ekologicznego, uwzględniając warunki jego stosowania. Warunki te obejmują możliwość wycofania zezwolenia na używanie oznakowania. W przypadku rewizji kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego dotyczących danego produktu następuje ponowne rozpatrzenie wydania pozwolenia na jego używanie, rewizja bądź rozwiązanie umowy. Umowa stanowi, że udział w programie następuje bez uszczerbku dla wymogów prawodawstwa Wspólnoty bądź poszczególnych państw, w szczególności w sprawie ochrony środowiska, w odniesieniu do poszczególnych etapów cyklu życia odpowiednio produktu lub usługi.

W celu ułatwienia spełnienia powyższych warunków opracowany zostanie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 standardowy wzór umowy.

2. Oznakowanie ekologiczne nie może być stosowane i nie można nawiązywać do niego w reklamie produktu do czasu, gdy oznakowanie nie zostanie faktycznie przyznane. W przypadku przyznania oznakowania może ono być stosowane wyłącznie do produktu, dla którego zostało przyznane.

Zabrania się wszelkich form reklamy nieprawdziwej lub wprowadzającej w błąd, bądź stosowania jakichkolwiek etykiet czy logo, które mogłyby być wzięte za wspólnotowe oznakowanie ekologiczne, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 10

Popularyzacja oznakowania ekologicznego

Państwa Członkowskie i Komisja we współpracy z członkami EUEB popularyzują stosowanie wspólnotowego oznakowania ekologicznego poprzez prowadzenie działań uświadamiających i kampanii informacyjnych skierowanych do konsumentów, producentów, handlowców hurtowych i detalicznych oraz ogółu społeczeństwa, wspierając tym samym rozwój programu.

W celu wspierania stosowania produktów opatrzonych oznakowaniem ekologicznym Komisja i inne instytucje Wspólnoty, jak również inne władze publiczne poszczególnych krajów powinny, bez uszczerbku dla prawodawstwa Wspólnoty, dawać stosowny przykład, ustanawiając wymogi dotyczące produktów.

Artykuł 11

Inne programy przyznawania oznakowania ekologicznego w Państwach Członkowskich

Komisja i Państwa Członkowskie podejmują działania w celu zapewnienia niezbędnej koordynacji programu, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, z programami poszczególnych Państw Członkowskich, w szczególności w kwestii wyboru grup produktów oraz rozwoju i rewizji kryteriów na poziomie Wspólnoty i poszczególnych krajów. W tym celu w trybie art. 17 określa się środki współpracy i koordynacji, włącznie, między innymi, z przewidzianymi w planie prac stworzonym zgodnie z art. 5.

W przypadku gdy na opakowaniu produktu umieszczone są jednocześnie: wspólnotowe oznakowanie ekologiczne i oznakowanie krajowe, oba oznakowania umieszcza się obok siebie.

W tym względzie dotychczas istniejące oraz nowe programy przyznawania oznakowań ekologicznych w Państwach Członkowskich mogą współistnieć z programem, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 12

Koszty i opłaty

Każdy wniosek o przyznanie oznakowania ekologicznego podlega opłacie na pokrycie kosztów rozpatrzenia wniosku.

Ubiegający się o przyznanie oznakowania ekologicznego uiszcza corocznie opłatę za używanie oznakowania.

Wysokość obu opłat, o których mowa powyżej, ustalana jest zgodnie z załącznikiem V oraz w trybie art. 17.

Artykuł 13

Komitet Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego

Komisja ustanawia Komitet Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego (EUEB), w którego skład wchodzi właściwe organy wspomniane w art. 14 oraz Forum Konsultacyjne określone w art. 15. EUEB przyczynia się w szczególności do ustalenia i przeglądu kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego, a także wymogów oceny i weryfikacji zgodnie z art. 6.

Komisja ustanawia regulamin wewnętrzny EUEB w trybie art. 17, z uwzględnieniem zasad proceduralnych, o których mowa w załączniku IV.

Artykuł 14

Właściwe organy

1. Wszystkie Państwa Członkowskie zapewniają powołanie i zdolność działania organu lub organów (zwanych dalej właściwym organem lub właściwymi organami) odpowiedzialnych za wykonywanie zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu. W przypadku ustanowienia więcej niż jednego właściwego organu Państwo Członkowskie określa uprawnienia każdego z organów oraz stosowne wymogi współpracy.

2. Państwa Członkowskie zapewniają:

- a) skład właściwych organów gwarantujący ich niezależność i neutralność;
- b) regulaminy wewnętrzne właściwych organów zapewniające na poziomie danego państwa aktywne zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron oraz odpowiedni poziom przeciwdziałania nadużyciom;
- c) prawidłowe stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia przez właściwe organy.

Artykuł 15

Forum konsultacyjne

W odniesieniu do każdej grupy produktów Komisja zapewnia przestrzeganie przez EUEB w trakcie prowadzenia swojej działalności zasady zrównoważonego uczestnictwa wszystkich bezpośrednio zainteresowanych stron związanych z daną grupą produktów, takich jak: przedstawiciele przemysłu i dostawcy usług włącznie z małymi i średnimi przedsiębiorstwami, rzemieślnikami i ich związkami branżowymi, związkami zawodowymi, handlowcami hurtowymi i detalicznymi, importerami, organizacjami ochrony środowiska i organizacjami konsumenckimi. Strony te spotkają się na forum konsultacyjnym. Komisja ustala regulamin wewnętrzny forum w trybie art. 17.

Artykuł 16

Dostosowanie do postępu technicznego

Treść załączników do niniejszego rozporządzenia może być dostosowana w trybie art. 17 do postępu technicznego, włącznie z postępem, który dokonał się w dziedzinie odnośnych międzynarodowych działań normalizacyjnych.

Artykuł 17

Procedura komitetu

1. Działania Komisji wspiera Komitet.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu obowiązują przepisy art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z zastrzeżeniem przepisów jej art. 8.
Długość okresu, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.
3. Komitet przyjmie swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 18

Naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia

W przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie zastosują odpowiednie środki prawne lub administracyjne, powiadamiając o nich Komisję.

Artykuł 19

Przepisy przejściowe

Traci moc rozporządzenie (EWG) nr 880/92, z wyjątkiem umów zawartych na mocy jego artykułu 12 ust. 1. Decyzje podjęte na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 880/92 pozostają w mocy do czasu ich rewizji lub utraty mocy obowiązującej.

Artykuł 20

Rewizja

Przed dniem 24 września 2005 r. Komisja podda program przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego rewizji w świetle doświadczeń z okresu jego funkcjonowania.

Komisja przedstawia propozycję wszelkich stosownych zmian treści rozporządzenia.

*Artykuł 21***Postanowienia końcowe**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 2000 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

J. GLAVANY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK II

**WYMOGI METODOLOGICZNE USTALANIA KRYTERIÓW PRZYZNAWANIA OZNAKOWANIA
EKOLOGICZNEGO****Wprowadzenie**

Proces identyfikacji i wyboru zasadniczych aspektów środowiskowych oraz ustalania kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego obejmuje następujące etapy:

- studium wykonalności i badania rynku,
- uwarunkowania cyklu życia,
- analiza ulepszeń,
- propozycje kryteriów.

Studium wykonalności i badania rynku

W studium wykonalności i w badaniach rynku brane są pod uwagę następujące czynniki: różne typy rozpatrywanych grup produktów na rynku Wspólnoty, wyprodukowana, dostępna, importowana lub sprzedana ilość/wielkość oraz struktura rynku na terenie Państw Członkowskich. Brany jest też pod uwagę obrót wewnętrzny i zewnętrzny.

Ocenione będą także: percepcja konsumentów, różnice funkcjonalne różnych typów produktów i potrzeba stworzenia podgrup.

Uwarunkowania cyklu życia

Zasadnicze aspekty środowiskowe, dla których zostaną opracowane kryteria, zdefiniowane będą przy wykorzystaniu uwarunkowań cyklu życia zgodnie z uznanymi na forum międzynarodowym metodami i normami. Zasady określone normami EN ISO 14040 oraz 14024 będą należycie wzięte pod uwagę w przypadkach, gdzie to jest konieczne.

Analiza ulepszeń

Uwarunkowania dotyczące ulepszeń uwzględnia w szczególności następujące aspekty:

- teoretyczny potencjał dotyczący poprawy ochrony środowiska w połączeniu z możliwością pobudzenia zmian w strukturach rynku. Będzie on oparty na analizie poprawy dotyczącej zagadnień uwarunkowań cyklu życia produktu,
- możliwości techniczne, przemysłowe i ekonomiczne oraz zmiany na rynku,
- percepcja, preferencje i zachowanie konsumentów, i co może mieć wpływ na skuteczność oznakowania.

Propozycja kryteriów

W końcowej propozycji kryteriów ekologicznych uwzględnione zostaną odpowiednie aspekty środowiskowe mające związek z daną grupą produktów.

ZAŁĄCZNIK III

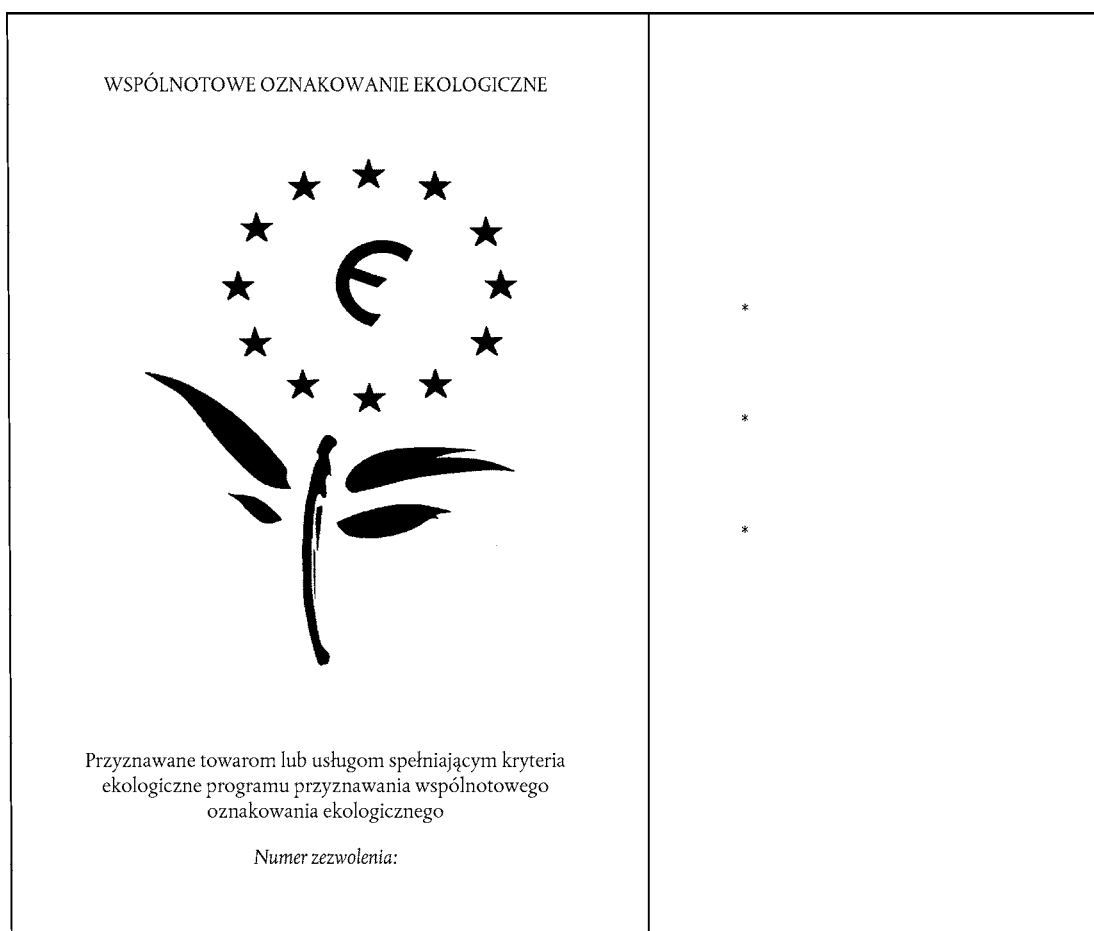
OPIS OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO

Wzór oznakowania ekologicznego

Oznakowanie ekologiczne będzie przyznawane produktom spełniającym określone kryteria we wszystkich wybranych zasadniczych aspektach środowiskowych. Umieszczone będą na niej zgodnie z art. 8 oraz poniższym schematem informacje przeznaczone dla konsumentów.

Znak składa się z dwóch części, tj. ramki nr 1 i ramki nr 2 wg poniższych ilustracji:

Ramka nr 2 zawiera informacje o przyczynach przyznania oznakowania ekologicznego. Informacje te muszą

Ramka nr 1

Ramka nr 2

dotyczyć co najmniej jednego, ale nie więcej niż trzech rodzajów oddziaływania na środowisko. Informacje te przedstawione są w formie krótkiego opisu słownego.

Przykład:

*	Niski poziom zanieczyszczenia powietrza
*	Produkt energooszczędny
*	Produkt o obniżonej toksyczności

Ramki nr 1 i 2 stosowane są jednocześnie tam, gdzie jest to możliwe. W przypadku małej ilości miejsca na towarach niewielkich rozmiarów w niektórych przypadkach dopuszcza się brak ramki nr 2, pod warunkiem że etykieta w pełnym brzmieniu umieszczona jest na pozostałych materiałach dotyczących tego samego towaru. Dla przykładu: sama ramka nr 1 może być umieszczona na produkcie, jeśli etykieta w pełnym brzmieniu pojawi się na innym materiale związanym z produktem, gdzie indziej na opakowaniu, na ulotkach reklamowych bądź innych materiałach w punktach sprzedaży.

ZAŁĄCZNIK IV

**ZASADY PROCEDURALNE USTANAWIANIA KRYTERIÓW PRYZNAWANIA OZNAKOWANIA
EKOLOGICZNEGO**

Przy opracowywaniu kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego, jak również wymogów oceny i weryfikacji dotyczących tychże kryteriów, stosuje się następujące zasady:

1. Zaangażowanie zainteresowanych stron

- a) W ramach EUEB powołana zostanie specjalna doraźna grupa robocza, w której skład wejdą strony zainteresowane określone w art. 15 oraz właściwe organy określone w art. 14.
- b) Strony zainteresowane będą zaangażowane w proces identyfikacji oraz wyboru zasadniczych aspektów środowiskowych, w szczególności na następujących etapach:
 - i) studium wykonalności i badania rynku,
 - ii) uwarunkowań cyklu życia,
 - iii) analizy ulepszeń,
 - iv) propozycji kryteriów.

Należy podjąć wszelkie rozsądne działania w celu osiągnięcia jednomyślności w trakcie całego procesu zmierzającego do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska.

Przed zebraniem powołanej specjalnej doraźnej grupy roboczej dokument roboczy, w którym podsumowane będą główne wyniki badań poszczególnych etapów, zostanie wydany i w odpowiednim czasie rozpowszechniony wśród uczestników.

2. Otwarte konsultacje i przejrzystość

- a) Sprawozdanie końcowe zawierające najważniejsze wyniki zostanie opublikowane. Dokumenty powstałe w międzyczasie, odzwierciedlające wyniki prac na poszczególnych etapach zostaną udostępnione zainteresowanym i uwagi do nich zostaną rozpatrzone.
- b) Przeprowadzone zostaną otwarte konsultacje w sprawie treści sprawozdania. Przed przedstawieniem kryteriów komitetowi ustanawia się w trybie art. 17 okres co najmniej 60 dni na przedstawienie uwag na temat propozycji kryteriów. Wszelkie przedstawione uwagi zostaną rozpatrzone. Informacje na temat uwzględnienia uwag udostępniane będą na życzenie.
- c) W sprawozdaniu zawarte będą streszczenie i załączniki wraz ze szczegółowym spisem.

3. Poufność

Zapewnia się ochronę poufnych informacji przedstawionych przez osoby prywatne, organizacje publiczne, firmy prywatne, grupy interesu, strony zainteresowane oraz ochronę informacji uzyskanych z innych źródeł.

ZAŁĄCZNIK V

OPŁATY

1. Opłaty uiszczane przy składaniu wniosku

Każdy wniosek o przyznanie oznakowania ekologicznego podlega opłacie na pokrycie kosztów rozpatrzenia wniosku. Ustalona zostanie minimalna i maksymalna wysokość opłat.

W przypadku małych i średnich przedsiębiorstw (MSP) ⁽¹⁾, producentów bądź dostawców usług z krajów rozwijających się wysokość opłaty uiszczanej przy składaniu wniosku zmniejsza się co najmniej o 25 %.

2. Opłaty roczne

Każdy podmiot ubiegający się o przyznanie oznakowania ekologicznego uiszcza corocznie opłatę za używanie oznakowania, płatną właściwemu organowi, który wydał zgodę na przyznanie oznakowania.

Okres, za który uiszczana jest opłata, rozpoczyna się w dniu przyznania wnioskodawcy oznakowania ekologicznego.

Wysokość opłaty rocznej oblicza się na podstawie rocznej wielkości sprzedaży na terenie Wspólnoty produktu, któremu zostało przyznane oznakowanie ekologiczne. Ustalona zostanie minimalna i maksymalna wysokość opłat.

W przypadku MSP ⁽¹⁾, producentów bądź dostawców usług z krajów rozwijających się wysokość opłaty uiszczanej przy składaniu wniosku zmniejsza się co najmniej o 25 %.

Wnioskodawcom, którzy wcześniej uzyskali certyfikat zgodnie z systemem zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego (EMAS) bądź ISO 14001, mogą zostać przyznane dodatkowe obniżki wysokości opłaty rocznej.

Stosownie do postanowień art. 17 tam, gdzie to jest uzasadnione, dopuszcza się możliwość dalszych obniżek.

3. Koszty kontroli i weryfikacji

Zarówno opłata uiszczana przy składaniu wniosku, jak i opłata roczna nie zawierają żadnych kosztów na poczet kontroli i weryfikacji, które mogą okazać się niezbędne w przypadku produktów, dla których składane są wnioski. Wnioskodawcy we własnym zakresie pokrywają koszty kontroli i weryfikacji.

Przy opracowywaniu wymogów oceny i weryfikacji należy przestrzegać utrzymania kosztów na poziomie niezbędnego minimum. Jest to szczególnie ważne dla ułatwienia MSP uczestnictwa w programie przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego, a tym samym przyczyni się do dalszej popularyzacji programu.

⁽¹⁾ MSP w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji 96/280/WE (Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 4).